

[Horn.]

eventuelt at ændre 1937-loven og i hvert tilfælde boligstøttelovens kapitel VII således, at det offentlige skulle byde bedre vilkår for støtte til forsamlingslokaler i by og på land samt til en kombination af forsamlingslokaler og skolebyggeri, er det ganske givet, at enhver kommunalbestyrelse har tænkt: nu må vi vist tage vort bestik efter, hvad rigsdagen kommer til os med. Ikke mindst de partier, som nu har dannet regering, stillede meget, meget store krav til det offentlige, til staten, med hensyn til yderligere lempelser i boligstøtte-loven og yderligere støtte i henhold til folkeskoleloven af 1937, så der er al mulig grund til at gå ud fra, selvom et regerings-skifte har fundet sted, at arbejdet skulle kunne gå videre på basis af det udvalgs-arbejde, der blev udført på grundlag af et forslag, som den daværende arbejds- og boligminister Kjærboel forelagde for bolig-støtteudvalget.

Det er den ene side af sagen, som gør den aktuel. Kommunerne venter på en klaring af sagen efter de linier, vi dengang arbejdede på, og da der som sagt kun er 2½ år tilbage, inden planerne skal være færdige, er der ingen tid at spille, og rigsdagen må snarest give udtryk for, om der skal ske noget, eller om kommunerne må klare sig selv.

Endvidere vil jeg gerne gøre opmærksom på den siddende kommission, der beskæftiger sig med ungdoms- og aftenskolelovgivningen. Man kan naturligvis ikke med sikkerhed vide noget om, hvad kommissionens betænkning til sin tid vil gå ud på, men det er klart, at der i kommunerne såvel i by som på land er et udækket behov både for den almindelige ungdomsskole og aftenskole og den landbrugsfaglige ungdomsskole m. v., og hvis disse skoleformer, hvad vi allesammen håber, skal videre udvikles og få stadig stigende tilslutning, for at Danmark kan være på linie med en række andre europæiske lande, er det ikke for tidligt, at man i kommunerne og i organisationerne begynder at se, hvad man kan vente at det offentlige vil tilbyde for at skabe rammerne om det arbejde, som man i kommissionen vel vil foreslå til sin tid — og det vil vel sige om et halvt års tid, eller hvor lang tid der nu kan gå, inden man er så vidt.

Jeg er klar over, at vi lever i en tid, hvor der skal spares. Det var jo også det, de daværende oppositionspartier fik at vide, da de for et halvt års tid siden overfor den da siddende regering stillede deres krav om

offentlig støtte, og det er ikke blevet mindre nødvendigt at spare siden den tid. Jeg er ganske klar over, at befolkningen i almindelighed ikke venter nogen særlig velvillig indstilling fra den nye indenrigs- og boligminister med hensyn til offentlig støtte til disse ting. Alligevel må vi måske have håb om, at hans kendskab til de kommunale forhold og hans tidligere forbindelse med ungdomsorganisationerne ligger ham så stærkt i blodet, at han er til at råbe op på disse felter, selvom man ude i landet som sagt har dannet sig et meget mørkt billede af hans indstilling overfor disse forhold.

Jeg skal slet ikke se bort fra, at der skal spares, men på den anden side må man huske på, at hvis man ikke gør noget ved det spørgsmål, jeg her fremdrager, vil det være at spare på skillingen og lade daleren gå. For hvad er det, der skal ske? Det er, at der skal skabes forudsætninger for, at kommunerne kan tilrettelægge på en fornuftig måde den investering, som de skal foretage for at bringe deres skoleforhold i orden, for at bringe deres forsamlingslokaler i orden til det almindelige ungdomsarbejde og oplysningsarbejde, som må foregå i kommunerne. At det ikke er småting, det drejer sig om, kendes jo fra de priser, der gælder indenfor byggeriet, men til yderligere underbygning af vigtigheden af, at der sker noget, vil jeg gøre opmærksom på, at der var pr. 1. april i år ca. 1075 landkommuner, som ikke havde deres planer med hensyn til skolebyggeriet efter 1937-loven i orden, og der var 43 købstadkommuner, som heller ikke havde deres planer i orden. Nogle havde ganske vist fremsendt deres planer til godkendelse, og enkelte havde fået godkendelsen, men der er altså ca. 1000 landkommuner og 40 købstadkommuner, som i dette øjeblik må sidde og spekulere på: Hvordan skal vi gribe tingene an? Hvad kommer der fra rigsdagen? Og når vi har sagt til kommunerne og sagt det så stærkt, som vi gjorde det fra udvalgets side i maj måned: nu må I have papirerne frem af skufferne og få gjort dem klar, sådan at I kan få dem godkendt inden 1. april 1953, så må rigsdagen også være klar over, at den har pligt til overfor kommunerne at oplyse: det og det kan I forvente i den nærmeste tid. Det er ikke rigtigt at lade en lille kommune med vanskelige økonomiske forhold være pligtig til at bringe sine skoleforhold i orden efter 1937-lovens bestemmelser samtidig med, at den har ønske om og behov for at få sine forsamlingslokaler nybygget eller ombygget, så de svarer til tidens forhold. Det er